

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXXXVII. Arreptitia à dæmomibus liberata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

Quam patrem, nocte insequenti spectabilem sese illi exhibuit, in eo cubi-
culi latere in quod conuersus orauerat. Adstabant illi sex de Societate, ha-
bitu erat yftrato, cum superiori veste, & baccillo, vt viuenti mos fuit,
accessit ad lectulum propius, & perinde vt coruos, & canes a cadauere abi-
geret, ita circum scipionem agebat; inde paulum recedens, blando illum,
& perquam beneuolo aspectu dignabatur. Accessit & de sociis alius, ex quo
ager (quem sensus recuperata sanitatis, alacrem fecerat) interrogauit, an
possent & ipsi tantundem prestare, ad qua ille subridens, prehensum
humeris, a dextro in laeuum conuertit, stragulisque compositis innuit vt
dormiret. Tunc vero alte in placidum, & multarum horarum depressus som-
num, cum euigilasset, ita confanisse se comperit, vt die eodem lecto exi-
liret, & solita cum aliis ministeria obiret.

Hoc inter superos beatus, suum hunc filium beneficio affecit sanctus
pater, hunc vero qui sequitur, superstes adhuc, eundemque in finem. Co-
quum Romae agebat in domo professa Ioannes Baptista, sanctae vir humi-
lilitatis & sui egregius domitor: hic ministerij opportunitate ad contem-
plandum aequae vt ad laborem vsus, ex illo quem tractabat igne, illos per-
pendere discebat damnatorum ignes sempiternos, vnaque lethalis inma-
nitatem culpa, quae tam atrocis commereretur poenas; his cogitationibus
immersus, & vitae in seculo actae horrore, extra fas in sui odium magno
impetu raptus, manum iniecit flammis ardentibus, totamque adussit, odo-
ris graueolentia ministrum domus illac fortuito transeuntem aduertit, cu-
linam ingreditur, causam rogat, cruciamenti violentia extorquente inuito
lacrymas, manum profert ambustam, sui que iam errati conscius veniam
de genibus petit. Defertur ea res ad sanctum patrem, spargitur tota domo,
damnant multi, & censent dimitti oportere, qui se suapte insipientia pror-
sus inutilem Societati effecisset. At perspicacior sancti mens, censuit gra-
tia quam poena digniorem. Bonam noctis partem pro illo precibus impen-
dit, exorauitque quod petebat adeo cumulate, vt postridie fratris ma-
nus comparuerit sana, integra, vegeta, & qualis antequam vire-
rerur.

Princeps Itala, Serenissima ex domo postridie Calendas Nouembris an-
no 1605. deprehensa est possideri a daemone: sesquiannum eam tenuerat.
ignotis occupata morbis quos in atram bilem medici referebant; nam
hebdomadas, & menses iacbat amens, immobilis, elinguis, etiam ad in-
terrogata, nec videbatur nosse adeuntes. Multos dies aut cibum respuebat,
aut expuebat, ore tenuis admissum, exsucca, exanguis, instatque cadaue-
ris, accedentes tamen inuadebat furens, se ipsam quoque nisi cura custodum
obstitisset in praecipua datura, & conscissura vulneribus. Suspicati sunt ergo me-
dici fascinum, qui morbus credebatur; cum obseruassent suo omni labore, cru-
ciatus agrotae in cassum augeri, corpusque adeo defectu vix posse naturae vi-
ribus animam retinere, parenti duci suspicionem suam aperiunt: adhibetur e-
nostris Sacerdos qui exorcismos in daemone torqueat interposito S. Ignatij

LXXXVI.

*Adiutoru
manus resti-
ruitur ab S.
Ignatio vi-
uente.*

LXXXVII.

*Arreptitia a
daemone
liberata.*

nomine; & hic demum se palam verisque iudiciis demones proferunt. Se illic sedem ingenti numero habere, obtinere corpus vniuersum veneficiis obstrictam; nihil omisisse quo illud perimerent, fuisseque planè rem confecturos, nisi eo sibi tantoperè exolo Ignatij nomine compellerentur, se prodere; post hoc sibi vicissim animos addere, & extimulare mutuo ad standum in gradu, & vim quamlibet sustinendam. Egit tamen hæc prima occulti hostis manifestatio, vt esset ægra immunis à febre, serenior animo & tractabilior, cibumque admitteret, tamen, quam parcissimum poterat, si esset sacris precibus expiatus, quem à profano bellè discernebat. Eductis iam in campum hostibus initur pugna; præmittitur à serenissimis parentibus ipsaque ægrota S. Ignatio votum, ad eundi Romæ illius sepulchri, ornandique pijs donarijs in eucharisticum liberationis. Vnaquæque sacrarum execrationum vibratio adiuncta S. Ignatij inuocatione, magno numero hostes expellebat; iussi prodire qui laterent, & præsto esse ad linguam, vel pedes, imperatis parebant; signa dabant coacti discessus quæ iniuncta fuissent; ab Iesu Maria vnoque Ignatio se pelli conclamabant, licet alios item sanctos alij Sacerdotes in opem accerferent. Fuit inter nefarios spiritus obstinatè potens, qui ne tanta vi vrgeretur, possessam ad extrema redegit, & pertinaciter oblectatus, tandem in exitu tam deformi specie exterruit, vt eius deinde recordatione inhorreret. Dierum viginti conflictus hic fuit, & die Conceptæ Deiparæ debellatum est denique, suaque cum turma residuus hostium, stationem penitus liberam reliquit, morbisque omnibus quos consciuerant demones absolutam, decantatæ Deo ex ritu Ecclesiæ laudes, votaque in sancti honorem religiosè perluta.

LXXXVIII.
Societati per
insensu ab
S. Ignatio
mutata.

Condomi Vasconiæ vrbe, cuius alioqui honestus, perinfecto erat non modo in Societatem, sed in eius quoque Parentem odio, tantumque aberat, vt quæ nomen decerent, honorèque Beati, Ignatio recens attributum de illo loqueretur, vt passim potius simalationis illi sugillaret, & histrionice pietatis, atque ad hoc eius lectitaret gesta, vt ea vel in hypocrisim malignè detorqueret, vel in malam historici fidem, pergeretque ex iis conuicia, & diçteria fingere. Spectabat hunc suum è cælo Ignatius inimicum velut phreneticum medicus, eique à Deo misericordiam poscebat. Nocte igitur, incertum dormientinè, an vigili, adstitit beatà verendus maiestate, & choro stipatus cælestium, tacens quidem, sed per aliquam horæ partem spectandum se sistens, sub discessum vero tam blando illum intuitus est vultu, tam dulci amoris perfuso illecebra, vt hic eius animum oculorum iactus configeret. Lecto defilit, conturbatus, flens, fronte humum verrens, iniuriarum veniam ab eo petit, sumptam ex abaco eius vitam suauiat, rigatque lacrymis, sanctè pollicitus, tum S. Ignatio, tum Societati æterna deinceps obsequia, & obseruantiam tanto sanctiorem quanto ipse fuisset iniuriosior.

LXXXIX.

Longè aliter cessit cuidam alteri, sed religioso, cuiuscumque tandem
Ordinis